

La mirada des de Barcelona

PER **XAVIER GRASET**
@xgraset

EL DELTA DE L'EBRE PROU QUE DIUEN PROU

Periodista

Dirigeix i presenta el programa 'Més324' (TV3). Premi Nacional de Comunicació 2015 per la seva llarga experiència en ràdio, va començar a Ràdio Salou (SER) i ha treballat a Catalunya Ràdio a diferents programes (Des d'El món s'acaba a 'L'oracle' i com a corresponent a Madrid. És un dels promotors de Canal Reus TV.

El paisatge. Tant se val a l'hora que siguis al Delta que sempre et regalarà una estampa màgica, alguna imatge única, i a cada estació de l'any amb un canvi de color garantit pels camps d'arròs

El Delta diu prou. Un cop més i quantes vegades més? Ahir vaig dir Prou sumant-me al crit de la gent del delta de l'Ebre. Un crit matiner. El canvi d'hora va fer que ahir fos a la barra del Trabucador a les 11 del matí quan si hi hagués anat dissabte haurien estat les 12 del migdia.

Tant se val a l'hora que siguis al Delta que sempre et regalarà una estampa màgica, alguna imatge única, i a cada estació de l'any amb un canvi de color garantit pels camps d'arròs. A cada hora amb un punt de llum diferent que t'obrirà la mirada, a cada hora amb una immensitat de sentiments diferents mentre volen tota mena d'ocells. Però aquesta descompensació horària que ja sabem que sí que busca un estalvi que aquest any amb els preus de la llum deuria ser més agraït que mai (a banda del que vulgui acabar proposant Pedro Sánchez), els primers dies de canvi horari, i fins que no t'hi acostumes, a molts ens fa la impressió que fem tard.

Una impressió que al delta de l'Ebre està molt enquistada, però bé que tots aquests anys s'ha anat capgirant en les mentalitats de molta gent. Però de nou, una alerta, si abans era l'aigua, ara és la terra. I no serà perquè no hi hagi hagut avisos ni reivindicacions. Però anem tard. Fa dos anys i dos mesos del Glòria, i podeu començar a repassar que s'ha fet.

Quan aquests dies veia que les pluges queien a Ulldecona, em venia al cap el xàfec de les Cases d'Alcanar; i quan seguia plovent i el temporal trencava de nou, fa quinze dies, la barra del Trabucador, ja pensàvem en el novembre, i en la Filomena, i en el

Glòria, i la Cèlia, i en totes les santes del santoral, perquè totes s'entossudiran a recordar-nos la nostra fragilitat i de la terra que trepitgem.

En temps de guerra, com la d'Ucraïna, amb un drama que afecta milions de refugiats, que genera mort, por, destrucció, i que suposa un capgirament del

En temps de guerra, com la d'Ucraïna, hem de recordar que nosaltres en tenim una altra de guerra

Vol evitar la destrucció, la d'una zona que ja hi ha qui vaticina que generarà els primers refugiats climàtics europeus

Cal que ens hi posem abans no torni a canviar l'hora o abans que s'aturi el rellotge

mapa de relacions internacionals, que altera els preus de combustibles, que tensa Europa, i tot el planeta, i que deixarà una ferida profunda al món, hem de recordar que nosaltres en tenim una altra de guerra.

I no només una. Moltes batalles obertes. Una altra lluita, si us estimeu més, i en aquest cas la

que es plantejava ahir al matí, i que va de supervivència, que també vol evitar la destrucció, la d'una zona que ja hi ha qui vaticina que generarà els primers refugiats climàtics europeus. Victimes de l'emergència climàtica sí, víctimes del temporal que transforma un espai, un patrimoni natural i humà que sí que pot rebre etiquetes de protecció nacional i internacional que llueixen molt, però que no s'acaben traduint en res efectiu ara mateix.

És com qui et dona un copet a l'esquena, i que si te'n donen uns quants més et poden fer perdre l'equilibri.

El Delta és canviant, i dinàmic, sí d'acord, tots n'hem vist l'evolució històrica, i hem vist com agafava perfils diferents. Però també sabem de quina manera l'aportació natural d'arena, i de sediments que feia el riu, queda travat als diferents embassaments que ha anat fent l'home a través de la seva acció.

L'experiència i el coneixement científic d'altres zones humides, el que passa a altres països, com als Països Baixos, no es pot obviar, no es pot menystenir. Al contrari s'ha de posar al servei de la gent que viu i que treballa al Delta, els qui hi volen seguir vivint i treballant, i que ara reclamen que l'enginyeria es posi al costat de les seves demandes. Que no volen assistir impassibles a un procés agònic, de veure com es perd la primera línia de costa.

Si hi ha un Pla Delta de la Taula del Delta, que s'executi, que s'hi posin els diners i que es tiri endavant. Cremats per les urgències, frenats per l'última emergència, potser sí que ens falta la vida i el dinamisme, característica física del Delta. Només cal que ens hi posem abans no torni a canviar l'hora, a pitjor encara, abans que s'aturi el rellotge.